

AYDIN ALP

Ez li Diyarbekirê, sala 1958 an, hatime dinê. Di sala perwerdeyî ya 1979- 80, li Diyarbakir Egitim Enstitûsû, beşê zimanê tirkî, ez mezûn bûm. Niha ez li dersxaneyêke şexsî, mîna mamostayê edebiyatê dixebitim.

Ez hê li lisê bûm ku min dest bi nivîsînê kir. ez hem aşîk bûm hem jî di navenda ba û bahozên civakî de dijiyam. Min nikaribû xwe rabigirta da ku nenivîsînim.

Kitêba min a yekemîn "Şarkular Tilsûm", meha yanzdehan a 1986 an, kitêba duwemîn "Ateşin Kehaneti" jî di meha adar a 1989 an de, jî aliyê Memleket Yayınları, derketin. Ez çî jiyame û di mîjîyê min de çî hatine pê, min ew nivîsîne. Yanê tu şablonên nivîsîna min nîn e. Ew ne li ser daxwazan e jî...

Ez bi dû rê hinî tirkî bûm û nîşê me, bi tenê bi eserên tirkî perwerde bû. Ez jî hertim nêzikê xwendinê bûm û wisan mezin bûm. Min her dixwend. Û di ser de jî ez mamostayê tirkî- edebiyatê me.

Niha ez werim ser mesela ku çima ez bi zimanê xwe yê zikmakî, yanê bi kurdi nanivîsînim. Niha ez bi tenê zimanê devkî yê kurdi dizanim. Yanê ez ne hakîmê vî me. Kesekî ku hakîmê zimanê xwe nebe, nikare rêzeke heja jî binivîse. Kesê ku di nav xebata afirina eserên hunerî ye, divê bi ziman nefes bigire û bide. Mixabin ku ez jî îmkân û dewlemendiyên zimanê xwe bêpar hatim berdan. Ev jî nîşan dide ka zordariya li ser me çiqas kambax e. Û di roja me de, bi zimanê me eserên bêhempa tîr afirandin. Şîrên gelek bedew tîr nivîsîn. Eger ez bi vî kurdiya xwe ya qels binivîsîm, ezê neheqî li kurdi bikim. Ez weha difikirim. Ne xem e, bila "cîhana me" bi zimanên din jî bê saloxdan. Ev cîhan, ya me ye û jixwe nikare bibe ya hinên din.

Kitêba min a sîsiyan, "Yüreğim Ülkem Gibi" dê di nav weşanên Cem'e de (Gulan, 1992) bê weşandin. Û dosya min a çaremîn jî roj bi roj mezintir û firehtir dibe, her mîna dilê min... Herçend jîn û jiyîn hebe, ewçend jî dê bê nivîsîn.

Ji Tirkî werger: M. Baran

388

Bila Reng Neqahirin

Di vî tarîtiya zulmê de, bi tenê rûyê te dibî
çavên te coteke êşa bihêrs ku venamire
çî tofan li te dibin, tu hilnawesî
tu bêpayan î jî tenahiya xedar ku li piştê te
evîndarên te direvin li riyan da ku bi te re

welatekî ku jî navê wî tîrsîn

bila spiya paqij û zerahiya bedew hiç neqahirin
sora hiya bêrawest û keska hiya ku hûnikal
û reşahiya giregir û morahiya kesertijî bil
pempeya şermok û şîna hertim bicoş û te
ji yê herî bi qireqir ta yê herî bédeng cîhê

lê esmeriya te ku jî bo rojê nû xwe tahzî

Tevî Stranan

eger çawan bûbe, bûye
porê jinan rasterast dirêj bûye birak
û ba
çima ew nellze...

ez bi segekî ku birînên xwe dialêse, dişîbir
ji bo ku ez digirim jî, ez li xwe diqehêrim,
ez rûyê xwe ber bi te dikim, ji te pê ve tu k
gava ez bi bîhna evîne tijî dibim, bawer im
esmanan de b
şaşiya min jî ziziya min bizanibe ji heqper

binêhere çaxa li min didin çavên min bi tenê

dersekê bide min, min pihêt bihejîne min hişyar bike
 bila hêstirên min zuha bibin careke din besebeb neherikin
 umrê min ne bi qasî straneke te ye, evîna minê, qedera min
 a dijarwê
 di zelaliya stranan de weha spî, ez li hemberî çî me di
 vî cihê reş de
 şovên jî qetranê hûnandî jî nikaribûn ronîya hundirê me
 bidin alî
 lê xweşik hatin berdan, nazdar ku esmeriya te bi bir tinin
 zerik hatin û lêdan mîna zadên ku bi bihna te hêşin dibin
 tu agirê ku di topikan de dibiriqî, evana çirûsk
 lêvên me yên tî tîn girtin mîna kahniyan lê dinêrî
 heye ku serpehatiyên min leylanek û îlam bi sihêr
 ya birîna ku di mejiyê min de vebûye, xwîna ku diçe
 bi çî îzeh dibe...

Ho guman, evîndara bawer di cihên pêwîst de, me
 tu jî bir kirî
 ba... heye jî boku pirçên sînga me şeh bike, me digot
 lê ew bi xedarî hat, porê me yê ku bi destan şehkirî
 jî belav kir û çû
 umrê min bi qasî bihneke te jî nîn e, evîna minê qedera min
 a serbilindê
 keser kozeke agir e di dilê min de, baweriya min
 di nav pêtên êgir de
 rabe wan evînan vejîne, zelalî û nazaniya wan avan
 û wan evînen sade ku bi coş hatin jiyîn, evînen bê hîle
 evînek jî wan evînan ku bi mirinê jî terk nabîn,
 nîşanî min bide
 ez xwe bi dilpakiya te biginîm, tevî stranan xwe
 bi konê te biginîm...

390

Rêwîtiya Dilekî...

Min mekanîzme ava kir û rûniştîm
 di nav her texlît darên meywe de
 bi tena serê xwe...

hungûra êvarê ûfoyek bi sorahiya xwîni
 westa min kesera min zêde dike
 ho germendiko
 dengê bayê te parazît dike
 guhê xwe bidiyê
 ev ne dengên sîrena derya ku di livandinê
 ev e ku tê bihîstin, dengê dilê min e ku bi...

Di Bin Êgir De

di heyveronê de bila deng evîndaran netir
 stêrkên

esmer
 seferî ne
 komîra mezin a şevê di bin êgir de...

dengê bilûrekê dihelîne dinya min a delal
 mîna ku bi înad dibêje, ev rez ên me ne
 parezger bê çare
 û kiradar in
 divê hêstir bîn şûştin...

kênên wan vêdikevin, vedimirin zivîn şop
 stêrkên
 esmer
 seferî ne
 komîra mezin a şevê di bin êgir de...

Ji Tirk